

ЗУГ

Задъска!

БЛАГАТА ВЪ ЖИВОТА

23 година

10 лекция на общия класъ

8.XII.1943 г. Сръда 5 ч.с.

Изгрѣвъ - София

Добрата молитва!

красивъ е живота.

Прави хме упражнението за дишането съ ръцетъ. Тъги скърби съж богочество.

Много пъти питате що е реалностъ и що е сънка на живота. Реалностъта дава сънката, ~~и~~ же сънката реалността не може да даде. Ако вие нарисувате сънката на една книга, то не представя реалността. Но е реалност туй, което има сънка. Отъ любовта се ражда безлюбиято, но отъ безлюбиято любовта не се ражда. Казвате защо е така? – Не мислете за другата философия. Тъе сънка? – Ограждение на реалността.

Сега трябва да имате възгледи. може да говорите за яденето, да говорите за яденето е едно нещо, а да се храниш е друго. да говориш за любовта е едно нещо, а да живееш по закона на любовта е друго нещо. Сега всички съ болати въ говора и въ сънката. Говорът е сънка. Говори човекъ, каквото си иска. Говорът е сънка на живота ~~туй~~, което говориш не е реално, туй, което правиш не е реално. ~~туй~~, което живееш, което става, то е реално. Казваш нещо, не го правиш, казваш: ще видимъ следъ години. Имате малка точица като кибитена клечка. Знаете ли какко пакости може да направи кибитената клечка ако не знаете какъ да си служите съ нея. ~~цяло~~ здание, цялъ градъ може да се запали. Въ 1885 година, единъ американецъ, които отишъл да дой кравата си въ яхъра, които билъ свързанъ съ плъвната, запалилъ свещъ. Кравата ритната свещта, запалилъ се яхъра и отъ тамъ излязъ градъ Чикаго изгорялъ. Вътъръ имало.

Вие всички мислите все за големи работи. Въ всичца ви има желание да убедите другите въ туй, въ което вие не сте убедени. Азъ ви гледамъ няколко пъти и слушамъ какъ убеждават ником. Казвамъ: Той убеждава другите въ тока, въ което самъ не е убеденъ. Не убеждавайте никого въ това, въ което не сте убедени. Онона, въ което сте убедени и ~~безъ да~~ приказвате, ще убедите хората. Не мислете, че този ~~човекъ~~ съ който говорите е реаленъ. Трябва да извадите много приказки на воденица.

Едно време имаше около мене 12 души братя, които искаха да станатъ апостоли, като въ времето на Христа. Тъ като етъ нямахъ. Не знаеха, че станалото не се повтори. Каквото е било въ времето на Христа е било, няма какво да се повтори сега. Отъ где накъде туй желание да станатъ апостоли. Като станатъ апостоли, какво ще иматъ. Някой иска да стане като Христо. Той не е Христостъ. Ако стане като Христо, какво ще стане? – Няма по мячна служба отъ службата на Христа. ~~Не бъдешъ натоварена каруца,~~ мислишъ, че ще те славятъ хората. Ако остане гърьшните хора да те славятъ и да те почитатъ, азъ уподобявамъ да станемъ на блиха и да те почитатъ и

уважаватъ. Като влезе въ ризата ти, какво уважение и почитание ще имашъ? Постоянно ще се мърдашъ, ще бдешъ недоволенъ. Какво ще ти донесе? Има нѣщо друго, което трбва сега да обясни и да утвърдите. ~~Практичнитѣ работи сѫ хубави, нѣмамъ нищо противъ това.~~ И ~~сѫ~~ сѫ хубави. Лѣтно време, човѣкъ следъ като е работилъ дѣлго, да застане на сѣнка е хубаво. Зимно време ~~сѫ~~ сѫ опасни. ~~Назвате:~~ една клечка или една дума какво бива? Една малка дума може да измѣни цѣлиятъ животъ. ~~Вие може да имате едно малко отклонение, единъ малъкъ жгълъ въ началото, но може да идешъ на дачъ отъ цѣльта, която преследвашъ.~~ Нѣкои отъ васъ доса години сте били въ училище. Не е много, вие мислите, че сте оstarѣли. Едно дете на слѣнцето, на една година знае милиони пъти повече отъ васъ, отколкото сега вие знаете. ~~То е пеленаче: но една негова година е равна на 200. милиона наши години.~~ Слѣнцето до като обиколи около своя центъръ, го прави за една година, а въ това време земята обикаля слѣнцето 200 милиона пъти. Ако вие сте на земята, вие сте на 200 милиона години, а туй дете на слѣнцето е само на една година. ~~Вашата мѣрка е ~~какъ~~ малка, а неговата мѣрка е много голѣма.~~ Когато това дете стае на 200 милиона години, пресмѣтнете вие колко земни години ще имате. Като умножите 200 милиона на 200 милиона, колко става?

~~Стария човѣкъ, който не може да се одмлади, не е оstarѣлъ. Младия, който не може да оstarѣе, и той не е младъ. Нищо повече. Вие сте се научили да оstarѣвате, но не можете да се подмладявате. Нѣкой се е научилъ да се подмладява, но не знае какъ да оstarява. Който знае какъ да се подмладява и какъ да оstarява, той е разбралъ смисъла на живота. Ако вие подъ стари хора разбирате да не държатъ краката имъ, то не е старостъ, то е хила-востъ. Старъ човѣкъ значи да се прояви въ своето знание, да се прояви въ своята сила, въ своята мощь. Младиятъ е, който внася свежестъ въ живота, той носи животъ, той носи капитала. Стариятъ обработка този капиталъ. Сега като се съберете за какво говорите? Оstarявате и тогава мислите да умрете, да идете въ онъ свѣтъ, да се подмладите. Че ако вие не разбирате какво нѣщо е свѣтлината, ако не разбирате какво нѣщо е въздухътъ, - Диханието на Бога въ свѣта, което ние дишаме - ако не разбирате какво нѣщо е водата, какво нѣщо е хлѣбътъ, какъ ще разберете живота.~~ Христосъ казва: "Азъ Съмъ Живиятъ хлѣбъ слѣзълъ отъ Небето." Голѣмото противоречие е, че всѣки единъ човѣкъ иска да яде, безъ да го ядатъ. Христосъ казва: "Който Ме яде, има животъ въ себе си." Сега ако вие разбирате тин-думи въ букваленъ смисълъ, ще имате единърезультатъ, както хората разбиратъ. На човѣка щомъ му липсва свѣтлина, спива се, губи посоката на движение. Човѣкъ, който не разбира въздуха, той изгубва обема си, смалява се. Който не разбира водата, изгубва своято посока на движение. Безъ вода ти нѣмашъ пластичностъ. Водата дава пластичностъ. Щомъ човѣкъ изгуби пластичността, оstarѣва. Нѣкои хора оstarяватъ, изгубватъ пластиката, не може да си сграватъ краката като ходятъ, ходятъ вцепенени. Нѣма пластика. Щомъ не разбирашъ хлѣба, нѣмашъ една основа

върху които да градишъ. Не може да се ориентирашъ на никъде. Казвамъ, въ свѣтлината, ние разбираме Божията Мисъль, въ въздуха ние разбираме Диханието на Бога, Топлината, която излиза отъ Него, въ водата разбираме Божествениятъ Животъ. Въ хлѣба ние разбираме всички тѣ блага, които Богъ изпраща въ свѣта. Седишъ нѣкой пижъ, казвашъ: нѣма хлѣбъ. Не всѣки трѣбва да бѫдат хлѣбаръ. Онзи, който меси брашното, трѣбва да бѫде здравъ, да нѣма никакъвъ дефектъ. Не само това и гурели не трѣбва да има на очите. Послѣ: никаква каль подъ ноктитѣ. Хлѣбарътъ трѣбва 4 факултета да е свѣршилъ. Най-ученинѣтъ хора трѣбва да бѫдатъ тѣ. Живиятъ Хлѣбъ ще внесатъ. Сега всѣки отъ васъ, казвате: нашата снаха знае да меси. Тамънъ се секне и меси хлѣба, образъ. Азъ съмъ за абсолютната чистота. Като казвамъ снаха, разбирамъ външната чистота е емблема на вътрешната чистота на мисъльта. На вътрешната чистота на Диханието, и огъня трѣбва да бѫде чистъ. На вътрешната чистота на водата, на вътрешната чистота на хлѣба. Васъ ви интересуватъ външните работи. Външните работи, зависятъ отъ вътрешните работи. Единъ търговецъ се беспокои. Най-първо този търговецъ трѣбва да има отличенъ умъ, свѣтлина трѣбва да има. Послѣ Дихание. Топлина трѣбва да има. И вода трѣбва да има - капиталъ и хлѣбъ трѣбва да има, стока трѣбва да има. Ако той нѣма тия условия, какво ще стане съ търговеца. Дюгънъ нѣма, пари нѣма, стока нѣма а при това, той е търговецъ и дава само обявления. Той вече вложилъ единъ капиталъ, сега се образувало дружество съ 200-300 милиона.

Миналата война, въ Америка фалираха 12,000 спасителни банки. Спасителните банки сѫ на народа. Единъ работникъ работилъ и вложилъ 500' долларъ въ банката или 1000 долара. 12,000 такива спасителни банки, въ които хората внасяли пари за черни дни. Отидоха тия пари, за бѣли дни. Американцъ не дочакаха да видятъ черните дни на парите. Като минаха около 20 години, започнаха да се образуватъ тия големитѣ банки, съ по 500 милиона долара капиталъ. Парите на тия 12,000 банки изядоха ли се? Тѣ отидоха нѣкъде. Кѫде сѫ скрити тия пари. Да оставимъ кѫде сѫ скрити. Благодарение че сѫ скрити, не сѫ изгубени. И парите излѣзоха.

Азъ не съмъ отъ тѣзи, които се възмущаватъ отъ злото. Да обичаме доброто. Азъ не съмъ отъ тѣзи, които се възмущаватъ отъ ненравдата. Да обичаме Правдата. Азъ не съмъ отъ тѣзи, които се възмущаватъ отъ безщобието, да приемемъ Любовта. Азъ не съмъ отъ тѣзи, които се възмущаватъ отъ невежеството. Оставете невежеството. Невежеството е капиталъ, неорганизирана работа. Да бѫдешъ невежа, не е лоша работа, невежия човѣкъ, може лесно да го излъжешъ. Повѣрчивъ е, като крава, като му дадешъ малко зебчица, може да го залъжешъ. Учения какъ ще го излъжешъ. Вие искате да бѫдете много учени. Като станете много учени, създавате единъ несносенъ животъ. Вие искате да знаете, колко съмъ азъ учень. Азъ може да докажа, че съмъ учень. Казвамъ: Заповѣдайте съ мене на обѣдъ, давамъ най-хубавиятъ

хлѣбъ, най-хубавитѣ яблѣки, най-хубавитѣ круши, най-хубавата вода. Стаята почистена. Той иска да знае какъвъ съмъ азъ. Това съмъ азъ. Най-хубавиятъ хлѣбъ, най-хубавата вода; най-хуавия въздухъ, най-хубавата свѣтлина, това съмъ азъ. Той иска да знае вънъ отъ това, какво съмъ азъ. Следъ като разчоплите единъ лукъ, намирате колко люспи има и казвате: Вънъ отъ люспите, въ какво седи лука. Като съединиш люспите, получаваш лука. Като ги мањешъ, лука изчезват. Имено тия обвивки образуватъ плода. Той иска да знае какво се крие въ лука. Лукътъ не е такъвъ будала. На български лукъ е будала, но на английски лукъ е лучена глава. Лукъ на английски значи гледай, отварай си очите.

Казвамъ: Ние постоянно се намираме въ едно заблуждение. Вчера излизамъ за екскурзия. Тукъ мъгла, не се вижда на 10 крачки. Излизаме на горе, срѣщъ ни шопи отъ Симеоново и казватъ: Горе е ясно. Какъ да имъ вѣрваме? Тъ слизатъ на долу, ние отиваме на горе. Отгоре, кѫдето е ясно. Отъ ясното отиватъ въ тъмното. Ние тъмното, отиваме въ ясното. Азъ разстъждавамъ и казвамъ: Какво ги кара тия хора да отиватъ въ града, зная тази мъгла не е нѣщо сѫществено. Тя е голѣма благодетелка. Тя като обвива хората; теплина носи. Гдето има мъгла е винаги по-топло д, гдето нѣма мъгла е винаги по-студено. Казваме: Замъгленъ човѣкъ. Нѣкой путь обичаме замъглените хора, ще се скриешъ нѣкѫде. Ако всичко е отворено, ще те хванатъ, ще те турятъ въ затвора, а въ мъглата може да се освободишъ отъ много нещастия. Гонятъ те, ще се скриешъ нѣкѫде. Въ мъгла мѫжна може да намѣрятъ обектите при бомбардировките. При ясно небе може да се бомбардиратъ по-лесно. Като знаятъ хората погрѣшките, може да те нападатъ; като не знаятъ погрѣшките, не може да те нападатъ.

Сега това сѫ обикновени работи. Срѣщаме нѣкой и казваме, не ми харесва този братъ, носътъ му не харесвамъ. Че кой е кривъ. Ти срѣщашъ единъ монументъ, скулпторъ, направилъ нѣкаква статуя, не му харесвашъ носа, че кой е кривъ? Защо му позволили да направи такъвъ образъ? Който взелъ единъ такъвъ изборъ на герой е погрѣшка, трѣба да си изберете единъ герой съ хубавъ носъ, избрали герой съ лошъ носъ. Този скулпторъ като се държалъ за буквата на нѣщата, направилъ такъвъ носъ. Можеше да измѣни носа. Не е прегрѣщение.

Единъ американски милионеръ, отишълъ веднажъ въ Италия да си прави удоволствие. Преди това претърпѣлъ една криза, смащкалъ му се носа и му направили изкуственъ носъ. Като билъ въ Италия, повикалъ единъ отъ видните художници, да го нарисува. Рисувалъ го той, рисувалъ го, но не може да му нарисува носа. Гледа носа му и казва: Господине ти си първиятъ човѣкъ на когото не може да нарисувамъ носа. Защо не може да го нарисува? – Този носъ не е реаленъ. Казвате: Азъ не може да разбера този човѣкъ. Щомъ не може да го разберешъ, той не е реаленъ. Реалността се разбира, нереалността какво ще я разбирашъ. Туй, каето има сѫществено въ себе си, ще го

разберешъ. Казвашъ: Този човѣкъ не може да го проумѣя. Какво има да проумявашъ, какво има да разбирашъ. Какво съдѣржа едно празно шишѣ? - Празното шишѣ съдѣржа въздухъ. Само въздухъ има, нѣма нищо друго.

Дега често вие говорите за Любовъта. Коє е първото качество на Любовъна? Първото качество на Любовъта е топлината, второто качество на Любовъта е свѣтлината, третото качество на Любовъта е водата, четвѣртото качество на Любовъта е доброто въ свѣта хлѣба. Азъ наричамъ водата - справедливостъ. Водата представя справедливостъта. Подвижна е водата, не се церемони. Хубави тѣ нѣща тя ги разтопя, хубавитѣ боли тя ги развали. Водата никакъ не обича модата, тя цени само реалните нѣща, които не се топятъ. Ако не се топи: Казва: Добро е, чмъ се топи, развали го. Нѣкой боядисватъ една дреха, кипнете казвате; не боядисътъ хубаво. Толкова знае. Казвате: Не е бояджия. Ти, които го критикувашъ, защо не намѣришъ нѣкоя хазъ боядисване? Допуснете сега само за разсѫдение. Допуснете, че нѣкай човѣкъ е много взискателенъ: не обича нито многослено, нито много безслено. Какъ ще му угодите? О! где да го знаете, колко трѣба да турите? Азъ ако съмъ готовъ на такъвъ човѣкъ, нѣма да му тури соль въ яденето. Той да си тури колкото иска. Ако туришъ малко казва: Малко си турилъ. Ако туришъ повече, казва: Много си турилъ. Нѣма мѣрка за него. Ти оставай той да си тури толкозъ, колкото обича. Всичката погрѣшката въ нашиятъ животъ седи въ това, че ние пресоляваме или недисоляваме. Оставете всѣки човѣкъ да си посолява яденето или сами да си готовимъ. Какво се изисква да се готови бобъ. Какъ се готови? - Трѣбвало да се кавардисва маслото, дѣлго време да цѣпре лука въ него. После да се тури въ боба. Измий боба, тури го въ гърнето, нарежи едро лука, остави го да седи, тури го да цѣпре 3-4 часа и ще имашъ отлично разваренъ бобъ. Ни масло му трѣбва, ни нико нито зехтинъ, нищо не трѣбва. Отлична работа е.

На, когато ходихме на екскурзия къмъ Батакъ, отидохме въ една планинска мястност и тамъ единъ говедаръ си вари бобъ въ едно гърне. Даваме му маслини и искали да ни даде отъ боба си. Човѣкътъ не иска да ни даде отъ боба. Едва го убедихме. Казва: Че не иска маслини. Хеле, даде половината отъ боба и едоста хубавъ бобъ, сваренъ въ гърнето. Едва можахме да измолимъ неговия бобъ. Казва: Тия чернитѣ работи не му ги хваща окото. При това на бръчкани, не сѫ като сливи. Мисли, че ние искали да го излъжемъ. Ние казваме това е хубаво, струва по-скажо, убеждаваме го. Бобътъ е евтињъ, а тия маслини много струватъ. Най-послѣ се убеди и за човѣшина даде. Като ни даде боба, послѣ ни приказва една приказка. Тукъ преди години, имаше единъ говедаръ, който изкарваше говедата въ планината. Тамъ идеше една мечка и цѣлиятъ денъ мечката съ говедата пасеше. Мечката и говедата пасяха заедно. Вечеръ говедата се върнатъ въ селото, мечката остане въ гората. Сутринъ като дойдатъ говедата въ гората, мечката пакъ дойде при тѣхъ. Нито вѣкъ, нито друга мечка идеше, а само тази мечка съ говедата ходѣше. Казва: Где такива хора,

мечка и говеда заедно да живеятъ? Сутринъ, като погледнатъ мечката иде и тя върви съ тъхъ. Пасе и всичките говеда обичаха тази мечка. Въ мечката има едно хубаво чувство, нѣма по-мъстително същество отъ мечката. Много мъстителна е мечката въ характера си, но и много признателна. Да ѝ направишъ едно зло, не го забравя, но и доброто помни. Разправяха ми единъ анекдот. Единъ българинъ отишъл въ гората да сече дърва. По едно време, къмъ него иде една мечка, накуцува. Въ първия моментъ той искалъ да бѣга, но послѣ останалъ. Дошла мечката и си показва лапата. Той схваща, че има и ъщо. Селянинътъ хваща й крака и й изважда единъ трънъ. За признателност, мечката го хваща и го завежда при едно дърво, въ което имало единичела. Отглаща му се, че й извадилъ тръна. Ние мислимъ, че животните не сѫ културни. Културни сѫ. Що е култура? Ако единъ човѣкъ въ живота си не може да внесе доброто, култура ли е? Ако единъ човѣкъ въ живота си, не може да внесе Божията Правда, култура ли е? Ако единъ човѣкъ не може да внесе въ живота си Любовта, знанието, красотата, култура ли е? Мнозина отъ васъ се молите на Господа. Какъ трѣба да се моли човѣкъ. Ние тичаме при Бога да ни избави отъ злото. За избавлението отъ злото е другъ въпросътъ. Въ свѣта трѣба да се тури единъ редъ, да се прослави Името Божие да дойде Царството Божие и Неговата Правда, да бѫде Волята Божия. Тия три нѣща сѫ потрѣбни. За другите работи може да се молимъ. Защото въ свѣта ако нѣ се прослави Името Божие, е личенъ животъ. Казва: Що е Името Божие? Ако въ моя умъ нѣма туй съзнание, тази справедливостъ, да се отнасямъ къмъ всичките хора еднакво, къмъ всичките животни, къмъ всичките дървета, ние унижаваме едно дърво, но искаме да счупимъ клоните. Ти откажнешъ единъ листъ. -Листата сѫ дихателната система на растенията. Може да откажнешъ единъ листъ, ти наранявашъ дихателната система на растението. Погледай този листъ. Ние имаме повърхностни познания за нѣщата и мислимъ само за себе си: дойде нѣщастието върху ни.

Азъ като юдя на разходка, идватъ ли да бомбардирватъ София? Ако остана тукъ, какво ще стане? -Ходя да ги уча. Казвамъ: Защо ходите да смущавате тия хора, да ги плашите тамъ? Тъзи, които причиняватъ страданието, не сѫ невѣжи, най-учените хора причиняватъ страданието. Знаете ли, че престъпленията въ свѣта, не се дължатъ на невежите хора, но на учените, тѣ си иматъ причини. Вие не можете да си представите живота въ реалността. Казвате за нѣкой човѣкъ, защо ще го уважавамъ? Нѣкъде ти ще дадешъ, ще поздравишъ човѣка и ще се отдалечишъ. Като го видишъ, ще станешъ. Ако не станешъ, ще те прегази и отъ тебе нищо нѣма да остане. Вървите къмъ нѣкой планински връхъ. Отгоре се откажнала голѣма канара, търкаля се, вие ще седите ли на срѣща ѝ? -Ще ѝ дадете пътъ да mine, тя е хала. Казвате: Менъ достойнството не ми позволява. Ако търсишъ достойнство и пътувашъ по едно място безъ позволение, трѣба да бѫдешъ уменъ човѣкъ, да знаешъ, че тази канара ще слѣзе, трѣба първо да се спрешъ да слѣзи и тогава да минешъ.

не

Азъ веднажъ имахъ само единъ примѣръ: това е обхода. Какво е обхода? - Вие може да изтѣлкувате по два начина. Може да има нѣкои други съображенія. Веднажъ бѣхъ въ Провадийско, има едно малко селце горе въ Стара Планина. Шодемамъ къмъ единъ врѣхъ и азъ виждамъ, оттатъкъ иде една змия. Азъ я виждамъ, доста голѣмъ смокъ. Върви и като дойде до едно място, смокъа дигна главата си. Уважение и почитание имамъ, понеже азъ го видѣхъ, отстѣпвамъ да мине. Вие ще го изтѣлкувате, че мене ме е страхъ да мина. Нека мине той. Азъ тѣй правя; казвамъ: заповѣдайте, минете вие, понеже вие тръгнахте по-рано, вие живѣете въ тази мястностъ, тукъ азъ съмъ гостенинъ, за прѣвъ путь минавамъ. Ти можеда си минавалъ и другъ путь. Азъ разсѫждавамъ право азъ съмъ гость, за прѣвъ путь минавамъ. Отивамъ въ туй място, има много хубава вода, най-хубавата вода въ Провадийско, най-хубавото място. Той ме погледа, мина и следъ това азъ минахъ. ~~Х~~ Този разговоръ, азъ мога да го украся. Азъ още като видѣхъ змията, казвамъ: какво трѣба да направя. Тя ли да мине по-напредъ или азъ да мина? - Азъ казвамъ: Тя е една канара, която се тѣркаля. Тя ли трѣба да мине или азъ? По-добре тя да мине. Ако река азъ да мина, може да ме блъсне канарата, не може да пресѣка путь й, тя иде по този путь, азъ ще се отдалеча да мина. ~~Х~~ Всички неразумни нѣща въ свѣта трѣба да станатъ първи. Една глупава постѣшка постѣшка нека стане и разумното отпослѣ да дойде. Всъмога е така въ живота. Дръжте това правило. ~~Х~~ Неразумните работи, нека станатъ първо, а разумните да станатъ отпослѣ. Разсѫждавамъ върху въпроса: змията щомъ ме видя, извади езика си, тя казва: Вижъ ме езика, поздравлява ме съ езика. Ако не изплезе езика, тази змия може да ме ухапе. Щомъ извади езика, тя има добро намѣрение.

Въ Борисовата градина веднажъ срѣзнахъ една змия, тя като ме видя, извади езика. Казвамъ й: Не стой на путь, тия хора не сѫ благородни, ще те убиятъ, иди на друго място, ще изгубишъ живота си. Тя сквана и тръгна по путь. Казвате: Змия. Има едно сѫщество, припекло се ^{на} слънце, радва се на Божиите Блага. Казвамъ му: Ще те пребиятъ. Азъ съмъ отъ добритѣ хора, но ддугитѣ хичъ нѣма да ти простятъ. Разбра тя. Вие ще кажете: Какъ си й говорилъ. Чудни сте вие. Ти като говоришъ на френски, какъ говоришъ? - Учили си френски, говоришъ. Какъ говоришъ на английски. Казвате: Какъ говоришъ на змията? - Има начинъ. Змиите иматъ езикъ. Най-първо движение има. Змията има известни движения въ лѣво, на дѣсно, на горе, надолу, 4 положения има въ движението. Нѣкой путь има съскане отдалечъ. ~~Х~~ Нѣкой путь предуѣждава и съска. Трѣба да се спрешъ при съскането. Ако настѣпишъ, следъ като се спре, тогава е опасно. Ако се спрешъ при съскането, не може да те сполети нищо. Вие имате една пушка, тя има единъ кондакъ, съединенъ съ едно езиче и като потеглишъ туй езиче, ще грѣмне. Отзадъ има единъ отворъ, ще отворишъ и ще изхвърли гилзата. Пакъ потеглишъ, изхвърли патрона. Нѣ е голѣмо изкуство.

Казвамъ: Има една особена ~~хѣлкини~~ наука, за приемане на слънчевата свѣтлина. Вие като дойдете най-първо не знаете какво положение да вземете

на слънцето. Какъ ще се поставишъ на слънце, че всичките лжи да падатъ перпендикулярно, знаешъ колко място е това. Въ ~~какъ~~ свѣта има една Божествена Площъ, възъ която ти н може да възприемашъ слънчевата свѣтлина.

Представете си, единъ човѣкъ носи една свещъ, ти трѣба да знаешъ, какъ да се поставишъ, за да възприемашъ свѣтлината. Тази свещъ може да е наклонена, може да има нагоре наклонъ. Има една площъ отъ която ти може да вземешъ едно положение, да възприемешъ повече отъ неговата свѣтлина. Въ слънцето има разумна свѣтлина. Въ лжитѣ на слънцето върви нѣщо разумно. Въ природата, не сѫ механични процеситѣ. Има и механически процеси по които свѣтлина та върви. Механически ли върви колата. Треньтъ върви, но има единъ машинистъ който кара тия коли. Всичко не е разумно въ треня. Но има нѣщо, което е разумно. Пятниците, които сѫ въ този трень и тѣ всички не сѫ еднакви, на различни степени сѫ. Казвамъ: Въ самитѣ слънчеви лжи има различни степени на разумностъ. Разумността на червения цвѣтъ се отличава, на портукалния цвѣтъ се различава. На зеления, на жълтия, на ясно синия, се различава. Казвате: има ли разумностъ въ свѣтлината? Допуснете, азъ вървя по пътя. Имате тия съвременниятѣ лампи, които, като натисна бутона, свѣтнатъ. Бутна бутона, пакъ затъмнятъ. Онзи, който освѣтява и затъмнява, той е разуменъ. Туй, което свѣтли то не е разумно. Съвсемъ другъ животъ е. Сега свѣтлината друго проявление има. Тъмнината е разумно проявление и свѣтлината е разумно проявление. Но въ дадения случай, промѣната, че се появява свѣтлината и изчезва и въ появяването и изчезването на тъмнината, има разумностъ. Туй сѫщество, което дирижира свѣтлината и тъмнината въ дадениятъ случай, е разумно и на него може да разчиташъ, не на самата свѣтлина и тъмнина. Туй сѫщество иска да ти даде нѣщо. То може да остане непроявено и ще нѣма да го знаешъ. По посоката по която се появява свѣтлината и тъмнината, ще го намѣришъ и като го намѣришъ, тъкъ сѫщество не мѣза нито на свѣтлината, нито на тъмнината, нѣщо реално е. Самата свѣтлина и тъмнина не може да схванешъ, но като дойдешъ до реалното сѫщество ще видишъ що е реално. Сега може да говоришъ, като дойдемъ въ съприкосновение съ ония сѫщества, които направили свѣтлината и тъмнината въ свѣта, до като дойдемъ въ връзка съ ония сѫщества, които направили проявите на живота. Тѣ сѫ реалните сѫщества. Писанието казва: "Когато Ме потърсите съ всичкото си сърце, ще Ме намѣрите." Съ ума си ние Бога не може да намѣримъ. Или казано на простъ езикъ, на разуменъ езикъ: Богъ става понятие за насъ само чрезъ закона на Любовта. Богъ става понятие само чрезъ законите на Мъдростта. Богъ става ронятие само чрезъ законите на Истината. Не мислете, че Истината е много проста.

Като дойдешъ да разбирашъ Истината, ще видишъ. Щомъ влѣзешъ въ Истината, ти трѣба да имашъ миръ. Щомъ имашъ въ душата си страхъ, ти си далечъ отъ истината. Свободниятъ човѣкъ отъ какво ще се страхува. Щомъ се страхувашъ ти не си свободенъ. Щомъ се притеснявашъ, ти не си свободенъ. Говоримъ за свобода. Казвате: азъ обичамъ Любовта, която има най-малкото притеснение,

не е Любовъ. Любовъта изключва всички притеснения. Любовъта изключва всички недоразумения. Любовът изключва всички болести, всички несгоди, всичко онова, което е противно въ свѣта, Любовъта го изключва. Единствената сила въ свѣта, най-мощната сила и най-слабата сила, като се проявява, то е Любовъта. Послѣ идатъ Божествената Мъдростъ, съ нея се занимава Боговетъ. Ние децата трѣба да се занимаваме съ Любовъта, тя е достъпна за насъ. Човѣкъ, който не може да разбере Любовътъ не може да разбере Божията Мъдростъ. и възниши Истината, и Истината е само за Господъ. Господъ разбира какво нѣщо е Истината, Той е, Който дава свобода на всичките. Най-първо потикатъ иде отъ Любовъта. Животъ трѣба. Боговетъ носятъ знанието, Богъ носи свободата, реализирането на всичкото. Това сѫ разбириания.

Нѣма какво да се осъждате и да казвате: Много сме били прости. Не сте били прости. Какво значи прости? - Простирамъ или протакамъ. Какво лошо има? Ако имашъ да давашъ протакашъ, има ли лошо. Казвате: Протака. Хубаво е. Разгневилъ си се, протакашъ. Гиѣва не го прилагашъ. Казва: Той протака. Казва: че той отлага, какво, че оглава. И отлагането е хубаво. Не си държи думата. Много хубаво, че не си държи думата. Ако си държи думата, значи, каквото каже го направи. Хубаво, че не си държи думата. Като каже, че те убия, не си държи думата, отлага. Казва: Защо ще си мръсъ рѣката, не заслужва. Така разсѫждава той.

Сега вие имате стари навици, които не сѫ ваши. Вие защищавате кауза, кояко не е ваша. Често казвате: Моето достойнство. Казвамъ: Достойнството на човѣка седи въ Любовъта. Достойнството на човѣка седи въ Мъдростта. Достойнството на човѣка седи въ Истината. Любовъта носи твоето достойнство. Ти като имашъ Любовъ, тя ти дава достойнство. Ти самъ по себе си, никакво достойнство нѣмашъ. Ако ти си царски синъ, ти ли туряшъ дреха да се облечешъ баща ти и майка ти ще те облекатъ. Почитатъ те хората не заради тебе, заради баща ти и майка ти. Ти си дошълъ въ свѣта, за какво ще те почитатъ, заради Любовъта. Въ Любовъта седи твоето достойнство. Любовъта е която, те облѣкли въ достойнство. Ти имашъ достойнство и за това достойнство знае само Богъ. Достойнството, което нашата душа има, само Богъ го знае и нашата душа. Следователно, той, който знае, че ни даде подходяще дреха да се радваме, че въ свѣта има Единъ, Който може да ни даде това, което никой не може да ни даде. Шо е Господъ? - Онзи, Който може да даде това, което никой другъ не може да даде. Царь може да бѫдешъ, професоръ може да бѫдешъ, философъ, адептъ, онова, кето Богъ може да ти даде, ти по никой начинъ не може да спечелишъ. То е Любовъта. То е единственото. Това азъ подразбираамъ да обичаме Бога и Той да ни люби. Никой не може да ти даде туй и то всѣкога ще остане незнайно. Въ туй незнайното е благото на нашия животъ. Другитъ нѣща знаемъ. Има нѣща, които не трѣба да знаемъ, като дойдемъ тамъ, че кажемъ: Нико повече, доволенъ какво ще ме интересува да ми кажатъ, колко милиони ималъ единъ мой приятель. Какво ще ме ползува, че той има 100 милиона, 200 милиона, 300 милиона или единъ милиардъ? Че ималъ единъ милиардъ, то е нѣщо непонятно. Какво е

единъ милиардъ злато ? Колко вагона ще вземе да пренесатъ единъ милиардъ ? Нѣкотъ путь влизамъ въ положението. Ето какъ азъ го разирамъ: представете си цѣлъ денъ вие сте жънали, навеждали сте се, заболялъ ви е кръста, работили сте 10 часа. Дойда, че ви държа една сказка. Не е на място. Разправямъ ви за небивали работи. Най-първо ви оставя да си починете, послѣ ще ви дамъ хубавъ обѣдъ. Най-първо искамъ отъ васъ да си починете, а за да си починете, вие трѣбва да се освободите. Вие се безпокоите какво ще стане съ васъ, то е ново предприятие. Какво ще стане съ васъ. Само Господъ знае, какво ще стане съ васъ. Да идемъ при нѣкой гадателъ. Все отъ гадатели вие страдате. При гаданието, въ десектъ, едва ли едно е вѣрно. Може да гадаешъ. Споредъ менъ, ето въ какво седи гадането. Пророкъ безъ Любовъ, всичко въ него е лъжа. Пророкъ безъ Мудростъ, всичко въ него е лъжа. Пророкъ безъ Истина, безъ свобода, всичко въ него е лъжа. Ози пророкъ, на който душата е пълна съ Любовъ, говори Истината, той е пророкъ. Ози, на когото, душата е пълна съ свѣтлина, той е пророкъ, говори Истината. Васъ ви ^{да ида} казва: За днешъ тукъ може да бѫдешъ, но поне този салонъ ще истине, ще отворятъ прозорците, ще метатъ, ти ще изгубишъ движението, ще паднешъ на земята и онѣзи, които метатъ, ще те изметатъ. Оъ тукъ като излѣзъши, ще намѣришъ нѣкоя дупка нѣкъде. Кѫде? - Ти знаешъ, хиляди години си го правила.

Когато много се страхувате, страхътъ ви не е на място. Когато нѣкой путь малко се страхувате, пакъ страхътъ ви не е на място. Има една срѣдна линия, която е благоразумие. Въ страхъти е движишъ и на лѣво и на дясното, ти губишъ равновесие. Страха като дойдешъ на едивъ перпендикуляръ, ти усъщашъ равновесие. Нѣкой путь се прицелватъ отдалече, ти се заблуждавашъ. Така насочили срещу тебе, ти може да си на 2 километра, възможността да те ударятъ е много малка, той не е близо, отклонението е много голѣмо. Често единъ аеропланъ пътува съ 200-300 километра, страхъ ти е, че дошълъ на тебе, може да пустне бомба. Съ 30° км. се движи и възможността да падне ^{на} бомбата върху тебе, ти трѣбва да си голѣмъ грѣшникъ. За да падне върху тебе и да те удари трѣбва да привлечешъ тази бомба съ мисълта си. Често ние съ нашите мисли и желания, привличаме нѣщата. Туй, отъ което ти е страхъ, то ще дойде до главата ти и туй отъ кое не ти е страхъ и то ще дойде до главата ти. Въ единия случай то ще дойде до главата ти. За да видишъ, че си се страхувалъ ненужно и въ другия случай ще дойде, за да покажешъ, че си безстрахливъ.

Вие молитви правите. Молитва безъ Любовъ, не е молитва. Когато се моли човѣкъ, трѣбва да има свѣтлина въ себе си, да взема участие тѣлото му и сърцето му. Азъ слушамъ: вие се събирате и се молите. Когато се молите, не говорете. Говорете на Господа, Господъ да ви слуша. Изпратете прошението,

не давайте коментарии. Ще седнатъ да ви убеждаватъ, че Господъ ще ви говори. Следъ като се наядете хлъбецъ, Господъ говори, като изгръде слънцето, Господъ говори. Като духа вътъра, Господъ говори. Като тече водата, Господъ говори. Какво искаме повече? Господъ въ настъ всъки денъ иде, а ние Го търсимъ по нѣкой особенъ начинъ. Има единъ начинъ и той е Неговъ. Какъ ще се прояви, то е Негова работа. Ние тръбва да се съобразяваме съ закона на Любовта. Свободата е нѣщо непринудително. Да се не смущавате. Любовта, като се проявява, тя носи миръ, носи спокойствие, носи здраве, подмладяване. Щомъ имашъ Любовта, тя носи всичките блага въ живота. Що е Любовта? Любовта е единствената сила, която носи всичките блага, отъ които животъ има нужда, тъй идатъ непринудително. Това е Любовта. Азъ върху нея не мисля много. Казвате: Какъ ще стане, не питайте. Ако не питате, ще стане лесно, ако питате, нѣма да стане. Ако ти на едно писмо туришъ 25 стотинки марка, то ще обиколи цѣлиятъ свѣтъ и пакъ може да се върне при тебе. Ти заповѣдвашъ на писмото да иде където искашъ като му туришъ марка 25 стотинки. Уреденъ е свѣтъ. Божествениятъ Свѣтъ е хиляди пъти по уреденъ. Една твоя мисъль, едно тво желание, турено съ марката на Любовта, ще обиколи цѣлиятъ Божественъ Свѣтъ и пакъ ще се върне при тебе. Никаки не му мислете какъ ще бѫде и какъ ще стане, да не знаешъ е по-добре. Да има нѣкой работи, които да не знаемъ. Имате два нарисувани носа: единиятъ е

дълъгъ, другият е късъ. Този човѣкъ съ дългият носъ, той ще те храни добре. А този съ кждия, ще те бие по 4 пъти на денъ. Този съ късия носъ, нѣма да се занимава съ тебе, но ще гледа по-скоро да те ~~некие~~ одере кожата, да постигне всичко изведнахъ. Глулавите хора лесно вършатъ работитъ, а онѣзи, умнѣтъ, все таки ще оставятъ нѣщо. Когато нѣкой уменъ човѣкъ те измѣчва, той ще продѣлжи страданието, Онзи, който иска да те убие, изведнахъ ще свѣрши. Нѣкой казва: Иного хубавъ носъ има. Носъ, който мѫчи не е хубавъ. Много хубава уста има, уста, която мѫчи не е хубава. Очій му сѫ много хубави. Очі, които мѫчатъ не сѫ хуави. Знаете ли какво има въ очите? Вие не сте изучавали очите. Физиономистите сѫ говорили за очите, но колко има да се говори още. Като погледна очите на нѣкого, има тѣмнина, излизатъ черни лѫчи, и черни и свѣтли лѫчи излизатъ. Казвате каква е тази черната свѣтлина. Защо онѣзи, които ходятъ да правятъ престъпления, вечерно време ходятъ? - Съ по-малко разноски става. Денемъ съ повече разноски става. Христосъ казва, че онѣзи, които правятъ добро, обичатъ виделината, да станатъ дѣлата явни. Онѣзи, които правятъ зло, винаги въ тѣмнина работятъ, всичките лоши работи въ тѣмнина ставатъ. Туй, което човѣкъ не вижда, не се мѫчи заради него. Престъпникъ като извѣрши едно престъпление въ тѣмнината, не го е видѣлъ. Ако денемъ направи престъпление, ще остане идинъ образъ мѫчителенъ въ живота. Грѣшните хора правятъ престъпленията въ тѣмнината, да не ги видятъ; да не се мѫчатъ. Добрите хора правятъ добото денемъ, защото ако направятъ доброто въ тѣмнината, тѣ ще се мѫчатъ. Тѣ го правятъ денемъ.

грѣшимъ.. Свободни сме да грѣшимъ, но нѣмаме право да грѣшимъ. Свободни сме да правимъ добро, но не го правимъ. Сега нѣмаме право да грѣшимъ, а сме свободни да грѣшимъ. Свободенъ си да правишъ добро, не го го правишъ. Тогава въ какво кеди животътъ. Да се въздържаме да се показваме свободни да грѣшимъ, да бѫдемъ свободни да направимъ едно добро. Свободата седи въ два акта: Да се въздържашъ да направишъ едно престъпление, малко ~~ижижките~~ много малко, или да направишъ едно много малко добро. Ако може да се въздържашъ отъ най-малкото престъпление и ако може да се научишъ да напрашишъ най-малкото добро, ти си свободенъ. Най-малкото ~~и~~ добро и голѣмото ще дойдатъ сами по себе си. И нѣмаме извинение. Нѣкой путь минаваме по путь, минава червей или глистъ. Заебикалямъ да не го стъпча. Нѣма кой да ме сяди, нѣма законъ, може да стъпна отгоре му. Сега вие казвате: Много страдания имате. Нито единъ отъ вѣсъ не знае, какво нѣщо е страданието. Не мислете, че много сте страдали. Не виждамъ голѣми страдания на лицето ви. Дойде нѣкой, иска да ме убеди, че много страдалъ. Не виждамъ на лицето му написано голѣмо страдание. Погледна, че не съмъ услужилъ, едно малко добро не съмъ направилъ така, както трѣбва, усъщамъ голѣмо страдание, че отъ известна слабостъ не съмъ се въздържалъ, отъ една малка погрѣшка не съмъ се въздържалъ, усъщамъ едно страдание. Вадото тази малката погрѣшка за бѫдеще произвежда голѣмъ резултатъ. Любовта въ най-малките проявления и положителни и отрицателни ражда всичките възможности, противоречия, които сѫществуватъ.

Сега сме дошли до потиците, Божествените потици. Всички вие питате туй за бѫдеще положителната и отрицателната свобода ще продължи ли. Всѣкога въ отрицателната свобода да се отказвашъ да давашъ, а въ положителната свобода да се отказвашъ да вземашъ. Сега нѣкои хора въ положителната не даватъ а въ отрицателната даватъ. Тамъ е престъплението. Всѣко престъпление, което е отрицателно, че откажешъ, нѣма да вземешъ. Щомъ вземешъ, вършишъ престъпление. Щомъ не давашъ въ доброто, не изпълнявашъ закона, ти вършишъ престъпление. Щомъ не давашъ въ злото, ти пакъ вършишъ престъпление. Най-първо проявете свободата си. Да кажемъ вие сте минали въ кѫщата на нѣкой беднякъ, искали сте хлѣбъ, той не ви далъ. Сега той е дошълъ, вие му дайте добъръ примѣръ. Повикайте го въкъщи, угостете го хубаво. Не да кажете: Помнишъ ли преди десетъ години единъ пажникъ мина, той ти иска хлѣбъ, ти не му даде? Помнишъ ли? Никога не отказвайте да направите една услуга на единъ приятель. Казвате: Азъ ще му дамъ единъ урокъ. На тебе ти даватъ урокъ и ти давашъ урокъ. Той направи отрицателното, ти направи положителното. Ти не искай да направишъ неговата погрѣшка. Ако ти направишъ сѫщата погрѣшка, погрѣшката остава ненаправена. Въ свѣта сега сме дошли да изправимъ погрѣшките на миналите поколѣния. Онѣзи, които идатъ въ свѣта да изправятъ погрѣшките, нека ги изправятъ. Законъ е да възлюбишъ Господ Бога твоего съ всичкото си сърдце, съ всичкия си умъ, съ всичката си сила. Това значи да изправимъ всичките минали погрѣшки. То е една отъ задачите: да се изправятъ погрѣшките за бѫдеще.

13

да го виждатъ. Да остане хубавъ образъ, че човѣкъ въ живота да си представи хубавото. Давилъ се единъ човѣкъ, избавилъ си го, приятно ти е. Или помогналъ си нѣкому нѣщо, или нарисувалъ си хубава картина. Свѣтлината носи всички хубави образи на миналото. Въ нашия животъ проникватъ такива картини на миналото. Минава нѣкой човѣкъ, обикнешъ го, не може да си обяснишъ защо. Този човѣкъ ти е направилъ нѣкое добро въ миналото, ти искашъ сега да му се отплатишъ. Онзи, който не разбира закона казва: Не струва внимание. Всѣ човѣкъ, който ни направи една услуга, заслужва внимание. Никога не отказвай услуга на онзи, който ти е у послужилъ. Бжди тѣй благороденъ, който и да е той, какъвъто и да е. Казвамъ: Ние съвременниятъ хора, трѣба да бждемъ благодарни на онова добро, което ни е направено и трѣба да отговаряме по същия начинъ. Понеже Богъ ни е възлюбилъ съ всичкитъ ни недостатъци и ние да възлюбимъ съ Неговата Любовъ. Не е благородно отъ наша страна, ако не отговоримъ съ сѫщото. Казва: Бждете съвѣршени, както е съвѣршенъ Отецъ вашъ." Бждете съвѣршени да проявите Любовта, както Богъ я проявява. Бждете съвѣршени да проявите вашето знание, споредъ васъ въ малъкъ размѣръ. Господъ не иска голѣми работи. Вие следъ като се молете казвате: Прости ни Господи, че не знаемъ какъ да се молимъ. Много говоримъ, много жертвувамъ много сме учили. По нѣкой путь Господъ изпитва. Дойде нѣкой човѣкъ, даде ти единъ сомунъ хлѣбъ. Мислишъ, че този хлѣбъ е само за тебе, ти се лъжешъ. Не се минава много, дойде нѣкой другъ и казва: Може ли да ми дадешъ малко хлѣбъ, нѣмамъ никакъ. Ти си нѣмалъ хлѣбъ, на тебъ ти дали хлѣбъ. Какво е правилото? Следъ като ти дали хлѣба и дойде другъ да иска отъ тебе, колко трѣба да му дадешъ? - Бѣлгаринъ никога не дава половината, вие колко бихте дали. Имахме единъ братъ, той беше адвокатъ въ Търново, Бойновъ се наричаше. Той казваше: Азъ малко давамъ, но отъ сърце го давамъ. Азъ малко давашъ и отъ сърце го давашъ, малкото се благославя. Ако много давашъ и отъ сърце не го давашъ, то се смалява. Никога не съжалявайте за една своя постъпка. Ако е добра радвай се. Ако е лош, поправи я и пакъ се радвай, че си научилъ нѣщо. Ти минавашъ нѣкъде, окалила си дрехата ти. Нова е дрехата съжалявашъ за нея. Временни работи. Хечъ не ти иде на умъ: че една душа има, ти си я опетнилъ 10 пъти, не ти иде на умъ, а обрѣщашъ внимание на дрехата, че си я окалила. Или обрѣщашъ внимание, че гащите сѫ окисани нѣкъде. Ни най-малко не обрѣщашъ внимание, че си наранилъ една душа нѣкъде, хвѣрлилъ си единъ лжъ въ ума на нѣкой човѣкъ. На тия работи не обрѣщашъ внимание. Хубаво е това, но така трѣба да бжде и къмъ душата, както къмъ своята дреха, така трѣба да бждешъ внимателенъ. Че ако тѣзи християни народи имаха този моралъ, какъ можеха да постъпятъ. Сега не ги жаждимъ. Казвамъ: Какъвъ трѣба да бжде животъ за бждеще. Бѣлгаритъ като дойдаше тукъ за пръвъ путь, казвашъ: Иска да ни лъже. Хичъ не знаятъ и сега идатъ и лъжатъ. Всѣки като направи едно престъпление, не казва, всѣки искандъ да се оправдава. Нѣма нито единъ народъ, който да си не изправя путь. Всички иматъ право, но ние нѣмаме право да

Въ тази работа Христосъ казва: Поправете вашите погрѣшки и азъ ще бѫда съ васъ да безкрайните вѣкове на вѣчността;

Изпѣйте една пѣсень.-Азъ ще се подмладя.

Мирътъ ще дойде, както Богъ желае и по пътя, по който той намѣри за добрѣ, не тѣй както вие мислите. Не очаквайте единъ човѣшки миръ, но единъ божественъ миръ, който ще дойде по незнайни пътища.

Отче нашъ